

ဓမ္မခန္ဓာ (၄၁) “အသေးစိတ်ရှင်းလင်းချက်” (ပိုင်ဆွလာဟ်)
 ဉာဏ်စဉ်ကိန်းပေးမှု အမှတ်စဉ်- ၆၁။ သုတ်အသနာ- ၅၄ ပါ။

ဤဓမ္မခန္ဓာ၏ အမည်အား ဟာမင် ဟုလည်း ခေါ်တွင်သည်။

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့် -၁-

၁။	*၄၀၁၀		* حم
		ဟာ မင်*	
၂။		ကရုဏာရှင်၊ အကြင်နာရှင်၏ ထံမှ ကိန်းဝပ်ချမှတ်ချက် ဖြစ်သော-	تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
၃။		ကျမ်းတော်သည် အသိပညာရှိသော လူမျိုးအတွက် သုတ္တန်တော်များကို အသေးစိတ်ရှင်းလင်းထားသည့် အာရ်ဗီ ကုရ်အာန် ဖြစ်၍-	كِتَابٌ فَصَّلْتَ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ
၄။		သတင်းကောင်းနှင့် သတိပေးချက် ဖြစ်၏။ သို့သော် သူတို့မှ များစွာသည် ကျောခိုင်းသွားကြ၍ မကြားနာကြချေ။	بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
၅။		သူတို့က “ကျွန်ုပ်တို့၏ နှလုံးသားများကို သင်၏ ဖိတ်ခေါ်ခြင်း-ထိုမှ ကာကွယ်ထား၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နားများအတွင်း အဆို ရှိနေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် သင်၏ကြား၌ ပြည်ဖုံးကားချပ် ရှိနေ၏။ သင်ကျင့်ကြံလော့၊ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကျင့်ကြံနေ၏။” ဟု ဆိုကြ၏။	وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا عَامِلُونَ
၆။		ဟောလော့ “ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့ကဲ့သို့ လူသားမျှသာ ဖြစ်၏။ သင်တို့၏ ဘုရားရှင်သည် တစ်ပါးတည်းသော ဘုရားရှင် ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်ထံသို့ အာရုံစူးစိုက်ကိန်းဝပ်စေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အရှင်ထံသို့ ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သောလမ်းကို လိုက်၍ လွတ်ငြိမ်းဆုကို ပန်လော့။ ပျက်စီးရမည့် ရောပြွန်းကိုးကွယ်သူများမှာ-	قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ
၇။		သူတို့သည် လူမှုဖူလုံကြေး မပေးဆောင်ကြ၊ နောင်ဘဝ အကြောင်းကိုလည်း ဖုံးကွယ်မှောင်ချထားကြ၏။	الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ
၈။		ကေန်ပင် ယုံကြည်၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ပြုသူ၊ ထိုသူအတွက် အတိုင်းမရှိသော အကျိုးဆုသည် ရှိ၏။”	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ
၉။			قُلْ أَنْتُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

	ဟောလော့ “သင်တို့သည် မြေကမ္ဘာအား ကာလနှစ်ခုအတွင်း ဖြစ်တည်စေသော အရှင်ကို ဖုံးကွယ်ထားကြ၍၊ အရှင်နှင့် တစ်ကိုဏ်းတည်းထားရသူများကို စီမံကြသလော၊ အရှင်သည်ကား လောကဓပ်သိမ်း၏ ကံကြမ္မာရှင် ဖြစ်၏။
၁၀။ တောငါး များ	وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ﴿١٠﴾ မေးမြန်းစူးစမ်းသူတို့ အတွက်၊ အရှင်သည် အလားတူ ကာလ လေးခု အတွင်း၌ မြေမျက်နှာတွင် သပ်မှုများကို စီရင်ပေး၏။ ၎င်းအား ကျက်သရေ ရှိစေ၍၊ ထို၌ အစားအစာများကို စည်းချိန်ချပေး၏။၆၃၀
၁၁။	ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾ တဖန် အစိုးအငွေ့ဖြစ်သော ကောင်းကင်ယံသို့ ဦးတည်လျက် ၎င်းနှင့် မြေကမ္ဘာအား “နာခံလိုသည် ဖြစ်စေ၊ မလိုသည် ဖြစ်စေ အတူလာကြလော့” ဟု မိန့်သော် ၎င်းတို့က “တပည့်တော်တို့ နာခံလျက် လာပါပြီ” ဟု လျှောက်တင်၏။၆၃၀
၁၂။ မီးလုံးများ	فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَرَبَّيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ﴿١٢﴾ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٣﴾ သို့ဖြင့် အရှင်သည် အာကာသခုနစ်ဆက်အား ကာလနှစ်ခုအတွင်း အပြီးသတ်စေ၏။ အာကာသ တစ်ခုစီအား သူ၏ အရေးအရာတို့အတွက် အာရုံဖြစ်စေ၏။ လောကီ ကောင်းကင်ယံအား တောက်ပမှုများဖြင့် ဆင်ယင်ပေး၍၊ စောင့်ရှောက်ထားစေ၏။ ယင်းသည် ဘုန်းတော်ရှင် ကုန်စင်သိသောအရှင်၏ စည်းချိန်ချမှတ်မှုပင်တည်း။၆၃၂
၁၃။ ☆ ၂:၅၅	فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٤﴾ အကယ်၍ ကျောခိုင်းသွားကြလျှင် ဟောလော့ “ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့အား သမုဒ်နှင့် အာဒံတို့ကို ထိသော တော်လည်းသံကြီး* ကဲ့သို့ တော်လည်းသံကြီးအကြောင်း သတိပေးသူသာ ဖြစ်၏။-
၁၄။ ☆ ၂:၂၀	إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٥﴾ သူတို့ထံသို့ သူတို့၏ မျက်မှောက် သူတို့၏ နောက်မှ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ ရောက်လာ၍ “ပရမတ်ဘုရားရှင်မှ အပ အခြား မကိုးကွယ်ကြကုန်လင့်” ဟု ဆိုသော်၊ သူတို့က “ကံကြမ္မာရှင်၏ စံချိန်ပြည့်မှီက နတ်ဒေဝတာများကို စေပို့လေလတ္တံ့၊* သို့ဖြစ်၍ သင်တို့အား စေစားခြင်း၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် ငြင်းဆန်ပစ်ရန်သာ ရှိ၏။” ဟု ဆိုကြ၏။
၁၅။	فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٦﴾ အာဒံတို့ကား မြေကမ္ဘာ၌ သစ္စာမဲ့စွာဖြင့် မောက်မာမန်တက်ကြ၍၊ “ကျွန်ုပ်တို့ထက် မည်သူက ပို၍ အင်အား ပြတ်

(၉၃၀) မြေကမ္ဘာနှင့် အာကာသအား ကာလ ခြောက်ခုဖြင့် ဖြစ်တည်စေသည် ၎င်းတို့ ၁၀:၃ တွင် ဆိုခဲ့ပေသည်။ ဤသုတ်တော်တွင် ထိုသို့ ဖြစ်တည်စေခြင်းကို ထပ်ဆင့်ရှင်းလင်းသည်မှာ စကြာဝဠာမှ မြေကမ္ဘာအား ခွဲထုတ် သတ်မှတ်သည့် ကာလမှာ ကာလ နှစ်ခု၊ သုတ်တော် (၉)၊ မြေကမ္ဘာတည်ငြိမ် လာစေသော ကာလတစ်ခု၊ ကျန်ကာလ လေးခုမှာ တောတောင်များ (သပ်မှုများ) ဖြစ်ပေါ်သည့်အဆင့်၊ မိုးများသွန်းပြီး ခြစ်ချောင်းများ ဖြစ်ပေါ် စေသည့်အဆင့် (ကျက်သရေ ရှိစေ၍)၊ စားရေရိက္ခာပင်များ ပေါက်ရောက်စေသည့် အဆင့်၊ နှင့် သတ္တဝါများ နေထိုင်နိုင်သည့် အဆင့်တို့ ဖြစ်ပေသည်။

(၉၃၁) အာကာသ မိုးကောင်းကင်သည် အစိုးအငွေ့ ဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းတော်က ဆိုပေသည်။ မိုးမြေစကြာဝဠာသည် နာခံလိုသည် ဖြစ်စေ၊ မလိုသည် ဖြစ်စေ အတူလာကြလော့ ဆိုသည်မှာ လောကနိယာမကို မဖြစ်မနေ လိုက်နာရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် စကြာဝဠာ အနန္တသည် ပြဋ္ဌာန်းထားသော နိယာမ အတိုင်းသာလျှင် လိုက်နာလည်ပတ်နေရပေသည်။ ထိုအချက်က ပြဋ္ဌာန်းရှင် အလ္လာဟ် ရှိနေကြောင်းကို ခိုင်လုံသော သက်သေပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၉၃၂) အာကာသ ခုနစ်ဆက် ဆိုသည်မှာ ကမ္ဘာဂြိုဟ်ကဲ့သို့ မြောက်များစွာသော ဂြိုဟ်များ ဖြစ်ကြောင်း ၂:၂၉ တွင် ရှင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုဂြိုဟ်သားကိုယ်ထည်တို့၏ ဖြစ်တည်မှုကာလသည် ကမ္ဘာဂြိုဟ်အား သုတ်တော် ၉ တွင် ပြောသကဲ့သို့ ကာလနှစ်ခု အတွင်း ဖြစ်တည်စေခြင်းပင်။

	<p>သားနိုင်အံ့နည်း”ဟု ဆိုကြ၏။ သူတို့အား ဖြစ်တည်စေသော ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သူတို့ထက် သာလွန် ပြတ်သားစွာ အင်အားရှိတော်မူသည်ကို သူတို့ မဆင်ခြင်ကြသလော၊ သူတို့သည်ကား ငါ၏ သုတ္တန်တော်များကို ငြင်းပယ်ကြကုန်၏။</p>
၁၆။	<p>فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُدِّيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴿</p> <p>ကံသင့်သော နေ့များတွင် ခက်ထန်သော မုန်တိုင်းကို ငါ စေပို့တော်မူ၏။ ဤလောကီဘဝ၌ သူတို့အား အရှက်ရခြင်း ဝင့်ကြေးကို မြည်းစမ်းရစေရန် ဖြစ်၏။ နောင်ဘဝရှိ ဝင့်ကြေးသည် ပိုမိုအရှက်ရစရာ ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ကူညီစောင်မခြင်း ခံရမည် မဟုတ်ချေ။</p>
၁၇။	<p>وَأَمَّا تَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿</p> <p>သမုဒ်တို့အနေဖြင့် ငါသည် သူတို့အား လမ်းညွှန်တော် မူသော်လည်း သူတို့သည်ကား လမ်းညွှန်ထက် အကန်းဘဝကို ပိုမို ခုံမင်၏။ သူတို့၏ ဆည်းပူးမှုများကြောင့် သူတို့အား သိက္ခာမဲ့ခြင်း ဝင့်ကြေးဖြစ်သည့် တော်လည်းသံကြီးဖြင့် သုတ်ဝင်ခြင်းခံရပြီ။</p>
၁၈။	<p>وَجَجِينَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿</p> <p>ယုံကြည်သော သူများနှင့် စည်းစောင့်ခြင်း ရှိသူတို့အား ငါ ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။</p>
၁၉။	<p>وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ အတိုက်အခံတို့အား အပူမီးဆီသို့ စုရုံးသော နေ့ကာလ၌ သူတို့အား အသင်းအဖွဲ့များ ဖြစ်စေမည်ပင်။</p>
၂၀။ အရေး ပြား	<p>حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاؤُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿</p> <p>ထိုအချိန်၌ သူတို့၏ အကြားအာရုံ၊ သူတို့၏ အမြင်အာရုံ၊ သူတို့၏ ထိတွေ့ခံအာရုံတို့အား သူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်လျက် သူတို့ကျင့်ကြံခဲ့သမျှကို သက်သေ ဖြစ်စေမည်ပင်။</p>
၂၁။ အရေး ပြား	<p>وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿</p> <p>သူတို့က သူတို့၏ ထိတွေ့ခံအာရုံတို့အား “အဘယ်ကြောင့် သင်တို့က ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆန့်ကျင် သက်သေဖြစ်ကြသနည်း” ဟု မေးသော်၊ ၎င်းတို့က “ခပ်သိမ်းကုန်အား စကားပြောစေသော ပရမတ်ဘုရားရှင်က ကျွန်ုပ်တို့အား စကားပြောစေပြီ၊ အရှင်သည် သင်တို့အား ပထမ အကြိမ် ဖြစ်တည်စေခဲ့ပြီ၊ အရှင်ထံသို့သာ ဦးလှည့်ပြန်လတ္တံ့” ဟု ပြန်ပြောကြ၏။^{၉၃၃}</p>
၂၂။	<p>وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿</p> <p>သင်တို့သည် သင်တို့၏ အကြားအာရုံ၊ သင်တို့၏ အမြင်အာရုံ၊ သင်တို့၏ ထိတွေ့ခံအာရုံများက သင်တို့အား ဆန့်ကျင် သက်သေမခံနိုင်ရန် မဖုံးပိနိုင်ခဲ့ချေ။ သို့သော် သင်တို့၏ ကျင့်ဆောင်မှု အများစုကို ပရမတ်ဘုရားရှင်က မသိနိုင်ဟုသာ ထင်မြင်ခဲ့ကြ၏။</p>

(၉၃၃) သုတ်တော် ၁၉နှင့် ၂၀ တွင် အာရ်ဗီစကား ရှိုးလူးဒ်ကို ထိတွေ့ခံအာရုံ ဟု ပြန်ဆိုထားပါသည်။ ၎င်း၏ ပင်မ အနက်မှာ အရေးပြား ဟု ဖြစ်၏။

၂၃။	<p>وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾</p> <p>ဤသို့ သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်အပေါ် ထင်မြင်သည့် သင်တို့၏ ထင်မြင်ချက်က သင်တို့အား ပျက်စီးစေပြီ။ သင်တို့သည် ဆုံးရှုံးရသူတို့၏ ဘောင်မှ ဖြစ်လာရ၏။</p>
၂၄။	<p>فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾</p> <p>သို့ဖြင့် သူတို့သည် ဇွဲနဲ့ပဲကြီးသော်လည်း အပူမီးသည် သူတို့အတွက် ဧည့်ခံရာ ဖြစ်တော့၏။ စိတ်စေတနာကောင်းဖြင့် ဆုတောင်းသော်လည်း လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် မရထိုက်ချေ။</p>
၂၅။	<p>وَقَيْضًا لَهُمْ قُرْنَاءَ فَرِيئُوا لَهُمْ مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾</p> <p>ငါသည် သူတို့အတွက် သူတို့၏မျက်မှောက် သူတို့၏ နောက်မှ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများကို အတည်ပြုပေးထား၏။ သူတို့ မတိုင်မှီ လွန်လေပြီးသော ပုတုဇဉ်*နှင့် လူတို့မှ အသိုင်းအဝိုင်းတို့ကဲ့သို့ သူတို့ အပေါ်၌ ကတိစကား အမှန် ဖြစ်ချေပြီ။ သူတို့သည် ဆုံးရှုံးရသူတို့ပင် ဖြစ်၏။</p> <p>☆ ၆:၁၀၀</p>
၂၆။	<p>وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ ﴿٢٦﴾</p> <p>ဖိုးကွယ်သော သူတို့က “ဤကုရ်အာန်ကျမ်းကို နားမထောင်ကြလင့်၊ သင်တို့ အောင်မြင်နိုင်အံ့မှာ ထို၌ ပွက်လောရိုက် အောင်လုပ်လော့၊”ဟု ဆို၏။ ၆:၉၆</p>
၂၇။	<p>فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾</p> <p>သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ဖိုးကွယ်သော သူတို့အား ပြတ်သားသော ဝင့်ကြွေးကို မုချ မြည်းစမ်းစေလှို့။ အကုသိုလ် အဖြစ် ဆုံးသော ကျင့်ကြံမှုများကို တိုးပွားစေလှို့။</p>
၂၈။	<p>ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾</p> <p>ဤသည် အတိုက်အခံများအတွက် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ အကျိုးပေးပင် ဖြစ်၏။ အပူမီး- ၎င်းသည် သူတို့အတွက် ကာလမဲ့ခံစားရန် ဗိမာန်သာဖြစ်၍၊ ငါ၏ သုတ္တန်များကို ငြင်းပယ်ခဲ့သောကြောင့် သူတို့အတွက် အကျိုးပေးပင်တည်း။</p>
၂၉။	<p>وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُم تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾</p> <p>ဖိုးကွယ်သော သူတို့က “အို ကံကြမ္မာရှင်၊ ပုတုဇဉ်နှင့် လူတို့မှ တပည့်တော်တို့အား လမ်းလွဲစေခဲ့သူတို့အား ပြုပေး တော်မူပါ။ သူတို့အား တပည့်တော်တို့၏ ခြေထောက်များအောက် အနိမ့်ဆုံးသို့ ရောက်စေရန် ဆောင်ရွက်ပါမည်”ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၃၀။	<p>إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾</p>

(၃၃၄) ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်သည် ပုံပြင်များ ဒဏ္ဍာရီများကို လုံးဝ အားမပေးချေ။ ကျမ်းတော်တွင် ယုတ္တိဗေဒနှင့် လူသားအကျိုးပြု အဆုံးအမများကို သာ သွန်သင် တင်ပြထားသောကြောင့် လေ့လာသူ၊ ကြားနာသူအားလုံးအတွက် အကျိုးရှိပေသည်။ ထိုအခါ ထိုလေ့လာသူများ ကြားနာသူများ သည် အကျိုးရှိသော တရားကို စွန့်ပစ်နိုင်ခြင်း မရှိဘဲ လက်ခံလာရပေသည်။ ထိုအချင်းအရာကို သိသော ဖိုးကွယ်မှောင်ချသည့် သူများက ကျမ်း မြတ်ကုရ်အာန်ဘက်သို့ လူသားများ ယိမ်းယိုင် မသွားစေရန်၊ ကျမ်းတော်အား နားမထောင်ရန် သို့မဟုတ် ကျမ်းတော်ပါ စာတစ်ပိုင်းတစ်စကို ဆွဲထုတ်လျက် အယူဝါဒများ တီထွင်ကာ အချင်းချင်း အငြင်းပွား ပွက်လောရိုက်နေစေရန် ဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြောင်းကို ဤသုတ်တော်က ထောက်ပြ ထားပေသည်။

	<p>ကေနပ်ပင် “ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်မှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်သာ ဖြစ်၏။”ဟု ပြောဆို၍၊ ရပ်တည်သောသူ၊ ထိုသူတို့ ထံသို့ နိမိတ်ဆောင်များကို စေစား၍၊ “မစိုးရိမ်ကြလင့်၊ မပူဆွေးကြလင့်၊ သင်တို့အတွက် ကတိတော်ထားသော ဥယျာဉ်တို့ အကြောင်း သတင်းကောင်းကို ပါးပြီ။-</p>
၃၁။	<p>نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾</p> <p>ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်တို့၏ ဤလောကီသက်တမ်းနှင့် နောင်ဘဝ၌ ရဲဘော်ရဲဘက်များ ဖြစ်၏။ ထို၌ သင်တို့၏ ဉာဉ် စရိုက်မှ တောင့်တရာသည် ရှိ၏။ သူတို့အတွက် သင်တို့ ဆုပန်ရာသည် ရှိ၏။</p>
၃၂။	<p>نُزُلًا مِّنْ غُفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٢﴾</p> <p>လွတ်ငြိမ်းစေသောအရှင်၊ အကြင်နာရှင်၏ထံမှ လက်ဆောင်မွန်ပင် ဖြစ်၏။”(ဟု ပြောစေပြီ)</p>
၃၃။	<p>وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင် ဆီသို့ ဖိတ်ခေါ်ခြင်း စကားကို ဆိုသော၊ ပြင်ပြင်ပြောင်းလဲမှုကို ကျင့်ကြံသော၊ ကျွန်ုပ်သည် သန္နိဿာဝါဒီတို့မှ ဖြစ်၏ဟု ပြောသောသူထက် မည်သူက ပိုမိုကောင်းမွန်အံ့နည်း။</p>
၃၄။	<p>وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾</p> <p>ကောင်းမွန်ခြင်းသည် အကုသိုလ်နှင့် အသွင်မတူချေ။ သင်နှင့် သူကြား အတိုက်အခံပြုသူအား၊ ကောင်းမွန်ခြင်းဖြင့် ခုခံလော့၊ သူသည် ရဲဘော်ရဲဘက်ကောင်း ဖြစ်လာနိုင်၏။</p>
၃၅။	<p>وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾</p> <p>၎င်းကို သည်းခံပါရမီကြီးသော သူသည်သာ ဆိုက်ရောက်နိုင်၏။ ၎င်းကို ကံပါရမီကြီးသူသာ ဆိုက်ရောက်နိုင်၏။</p>
၃၆။	<p>وَأَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نُزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾</p> <p>မကောင်းဆိုးဝါး၏ လှုံ့ဆော်ခြင်းဖြင့် သင့်အား လှုံ့ဆော်ခံရသော်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံ၌ ခိုလှုံ့လော့၊ ကေနပ်ပင် အရှင်သည် ကြားနေတော်မူသောအရှင် သိနေတော်မူသော အရှင် ဖြစ်၏။၉၅</p>
၃၇။	<p>وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾</p> <p>ညနှင့် နေ၊ နေနှင့်လ တို့သည် အရှင်၏ နိမိတ်လက္ခဏာတော်များ အနက်မှ ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် နေလတို့အား ဦးမချကြကုန်လင့်၊ အကယ်၍ သင်တို့သည် အရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ကြလျှင် သင်တို့အား ဖြစ်တည်စေသည့် ပရမတ်ဘုရားရှင်ကိုသာ ဦးချကြကုန်လော့။</p>
၃၈။	<p>فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾</p> <p>အကယ်၍ သူတို့သည် မာနကြီးနေကြလျှင်လည်း၊ ကံကြမ္မာရှင်၏ အပါး၌ ရှိသောသူတို့သည်ကား ည နေ့မပြတ် အရှင်အား ဦးထိပ်ထားနေကြ၏။ သူတို့သည်ကား မောပန်းသည်ဟု မရှိချေ။</p>
၃၉။	<p>وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾</p> <p>သင်မြင်ရသော ကမ္ဘာမြေသဟာ၊ သို့ဖြင့် ဝါအရှင်က ထိုအပေါ်၌ ရေကို သွန်းချစေခြင်းဖြင့် ၎င်းသည် လှုပ်ရွ ကုန်းထ</p>

(၃၃၅) အတိုက်အခံပြုသည့် ရန်သူကို ကောင်းမှုဖြင့် တုံ့ပြန်ရမည် (၃၄)။ ထိုသို့ တုံ့ပြန်နိုင်သည့် အရည်အချင်းသည် သည်းခံ နိုင်သူ ပါရမီကြီးသူ၏ အရည်အချင်းဖြစ်သည်(၃၅)။ ရန်ထောင်မာနတက်ခြင်းသည် မကောင်းဆိုးဝါး၏ လှုံ့ဆော်မှု ဖြစ်၍၊ သူ့အား လိုက်နာရန် မလိုချေ။

	<p>လာခြင်းသည် အရှင်၏ နိမိတ်လက္ခဏာတော်များ အနက်မှ ဖြစ်၏။ ၎င်းအား ရှင်ပြန်စေသော အရှင်သည် အသေကို လည်း ရှင်ပြန်စေသော အရှင်ဖြစ်၏။ ဧကန်ပင် အရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား စည်းချိန်ချမှတ်နိုင်တော်မူ၏။</p>
<p>၄၀။</p>	<p>إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾</p> <p>ငါ၏ သုတ္တန်များကို ကပြောင်းကပြန်ပြုသော သူတို့သည် ငါတံတော်မှ ပုန်းကွယ်နေနိုင်သည် မဟုတ်ချေ။ အပူမီး၌ ခင်းကျင်းခံရသူနှင့် ရပ်တည်မြဲမြံရမည့် ကာလ၌ ဆေးကင်းလုံခြုံသူတို့ မည်သူက ပို၍ ကောင်းမြတ်သနည်း။ သင်တို့ ဆန္ဒအလျောက် ကျင့်ကြံကြလော့၊ ဧကန်ပင် အရှင်သည် ကျင့်ကြံလေသမျှကို မြင်သိနေတော်မူ၏။</p>
<p>၄၁။ ကုရ် အာန်</p>	<p>إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾</p> <p>သတိပေးတရားတော် သူတို့ထံသို့ ရောက်လာသော် ၊ သူတို့သည် ၎င်း၌ ဖုံးကွယ်သောသူတို့ ဖြစ်၏။ ၎င်းသည်ကား ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ကျမ်းတော်ပင်တည်း။</p>
<p>၄၂။ ကျမ်း တော်</p>	<p>لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾</p> <p>မိစ္ဆာတရားသည် ၎င်းအား ၎င်း၏ မျက်မှောက်၊ ၎င်း၏နောက်မှ ချည်းကပ်နိုင်ခြင်း မရှိ၊ ၎င်းကို ဓမ္မသတ်ရှင်၊ ရည်သန် စူးစိုက်မှုတည်ရာ အရှင်ထံမှ ချမှတ်ပေးခြင်း ဖြစ်၏။</p>
<p>၄၃။</p>	<p>مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدِ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾</p> <p>သင်မတိုင်မီ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တို့အား မပြောဆိုခဲ့သည်ကို သင့်အား ပြောဆိုသည် မဟုတ်၊ ဧကန်ပင် သင့် ကံကြမ္မာရှင် သည် လွတ်ငြိမ်းစေမှုကို စိုးပိုင်သောအရှင်၊ စူးနစ်စေသော တန်ပြန်မှုကို စိုးပိုင်သော အရှင် ဖြစ်၏။</p>
<p>၄၄။</p>	<p>وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آدَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾</p> <p>အကယ်၍ ငါသည် ကုရ်အာန်အား အခြားဘာသာစကားဖြင့် စီမံပေးခဲ့သော် သူတို့က “ထိုမှ သုတ္တန်များကို အဘယ် ကြောင့် အသေးစိတ်မရှင်းလင်းသနည်း၊ အာရပ်တစ်ဦးဖြင့် ဘာသာခြားစကား ဖြစ်နေပြီ” ဟု ဆိုကြလတ္တံ့။ ဟောလော့ “ယုံကြည်သူတို့အတွက် ၎င်းသည် လမ်းညွှန်နှင့် ဝေဒနာ ပျောက်ဆေးကြီး ဖြစ်၏။ မယုံကြည်သော သူတို့သည်ကား သူတို့၏ နားများ အတွင်း၌ အဆိုရှိနေ၍၊ ၎င်း၌ သူတို့သည် ကန်းနေကြ၏။ ထိုသူတို့သည်ကား ဖိတ်ခေါ်ခြင်းမှ ဝေး သော အရပ်၌ နေကြ၏။”</p>
<p>၄၅။ ကဏ္ဍ</p>	<p>وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾</p> <p>ငါသည် မူဆာအား ကျမ်းတော်တစ်ဆူ မှချ ချီးမြှင့်ခဲ့၏။ သို့သော် ထို၌ ငြင်းခုံကွဲလွဲကြကုန်၏။ သင့် ကံကြမ္မာရှင် ထံမှ ဓမ္မတော် မရှိနှင့်ခဲ့ပြီးလျှင် သူတို့၏ကြား၌ အဆိုးအဖြတ်ပေးပြီး ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧကန်ပင် သူတို့သည် ထို၌ ယုံမှား သံသယ ကြီးစွာရှိကြ၏။</p>

(၉၃၆) ဤကုရ်အာန်ကျမ်းတော်အား ဆင့်ဆိုရှင်းပြရန် ပွင့်ပေါ်သော ဉာဏ်စဉ်ဆောင်ဆောင် ကိုယ်တော်မှဟုမ္မဒ်မှာ အာရပ်လူမျိုးဖြစ်၍၊ အကယ်၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်အား အာရပ်မဟုတ်သော အခြားဘာသာစကားဖြင့် ချမှတ်ပေးလျှင် ငြင်းပါယ်လိုသူ၊ ဖုံးကွယ်မှောင်ချလိုသော သူများမှ အကြီး အကျယ်စောဒက တက်ကြပေလိမ့်မည်။ အစ္စလာမ် သာသနာတော်အား ဖုံးကွယ်မှောင်ချ ပစ်လိုသော ဘာသာရေးအာဏာရှင်၊ နိုင်ငံရေး အာဏာ ရှင် အမျိုးသားရေး အာဏာရှင်များမှာ ခေတ်တိုင်း ကာလတွင် အံ့နှင့် ကျင်းနှင့် ရှိနေသည်ပင်။ ကျမ်းတော်သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ချမှတ်ပေးခြင်း ဖြစ်၍ မည်သည့် အမိုက်တရားသည်မှ ကျမ်းတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်နေရာယူခွင့် မရှိချေ။ (သုတ်တော်-၄၂)။

၄၆။	<p style="text-align: center;">مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ❊</p> <p>ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်း ပြုသူသည် သူ့ဥဉ်စရိုက် အတွက် ဖြစ်၏။ အကုသိုလ်ပြုလျှင်လည်း သူ့အတွက်ပင် ဖြစ်၏။ သင့် ကံကြမ္မာရှင်သည် အမှုတော်ဆောင်များအား အဝိဇ္ဇာသင့်စေခြင်း မရှိချေ။</p>
၄၇။	<p style="text-align: center;">إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ❊</p> <p>အချိန်နာရီအား သိခြင်းသည် အရှင်ထံ၌ ရှိ၏။ အရှင် မသိဘဲလျက် မည်သည့် သီးနှံသည်မှ ၎င်း၏ အခွံထဲမှ မထွက် နိုင်၊ မည်သည့် အမသည်မှ ကိုယ်ဝန်ဆောင် သားမမွေးနိုင်ချေ။ ငါအရှင် ခေါ်ယူတော်မူသော နေ့ကာလ၌ “သင်တို့က ငါနှင့် ရောပြုန်းကိုးကွယ်ခဲ့သည်တို့သည် အဘယ်မှာနည်း”ဟု မေးသော်၊ သူတို့က “အရှင်အား တင်လျှောက်ပါ၏။ တပည့်တော်တို့ အနက် မည်သူမျှ သက်သေသက်ကန် မဟုတ်ပါ။”ဟု ဆိုကြလတ္တံ့။</p>
၄၈။	<p style="text-align: center;">وَصَلِّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنَ مَحْيِيصٍ ❊</p> <p>ယခင်က သူတို့၏ ဆုတောင်းပသခဲ့ရာတို့သည် သူတို့အား လွှဲချောင်သွားကြ၏။ သူတို့၌ လွတ်မြောက်ရာ မရှိကြောင်း ကို သူတို့ ထင်မြင်သိနိုင်လတ္တံ့။</p>
၄၉။	<p style="text-align: center;">لَا يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُؤْوِسُ قَٰنُوطٌ ❊</p> <p>လူသားသည် ကောင်းကျိုးကို ဆုတောင်းပန်ထွာရာ၌ မောပန်းသည်ဟု မရှိချေ။ သို့သော် သူတို့အား အဆိုးတရား ထိသက်သော် သူသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက် မျှော်လင့်ခြင်းမဲ့လျက် ရှိ၏။</p>
၅၀။	<p style="text-align: center;">وَلَيْنَ أَدْقَنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضِرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ عَذَابٍ غَلِيظٍ ❊</p> <p>သူ့အား အဆိုးတရား ထိသက်ပြီးနောက် ငါ့ထံမှ ကရုဏာတော်အား မြည်းစမ်းစေသောခါ၊ သူက “ဤသည် ကျွန်ုပ် ကြောင့် ဖြစ်၏။ အချိန်နာရီမရှိဟု ကျွန်ုပ်ထင်၏။ ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံသို့ ကျွန်ုပ် ဦးလှည့်ပြန်ရလျှင်ပင် အရှင်ထံ၌ ကျွန်ုပ်သည် ပိုမိုကောင်းမွန်ခြင်းကို တွေ့ရလတ္တံ့။”ဟု ဆို၏။ ဧကန်ပင် ငါသည် ဖုံးကွယ်သော သူတို့အား သူတို့၏ ကျင့် ကြံမှုများအတွက် ဆင့်ပြန်တော်မူလတ္တံ့၊ အမျက်ထောင်းထောင်းထွက်နေသော ဝင့်ကြွေးကို မြည်းစေလတ္တံ့။</p>
၅၁။	<p style="text-align: center;">وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ❊</p> <p>ငါက လူသားကို ဂုဏ်ပေးသောအခါ၊ သူသည် ကျောခိုင်းလျက် သူ့ကိုယ်သူ ဆုတ်ခွာသွား၏။ သူ့အား အဆိုးတရား ထိသက်သော် သူသည် ဆုတောင်း လှိုင်းလှိုင်းပြုတော့၏။</p>
၅၂။	<p style="text-align: center;">قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ ❊</p> <p>ဟောလော့ “ဤသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံမှ မဟုတ်ဟု ဆင်ခြင်မိသလော့၊ ထို့နောက် ၎င်းကို သင် ဖုံးကွယ်ဘိသ လော့၊ ဝေးစွာသော ကွဲပြားမှု၌ ရှိနေသူထက် မည်သူက ပို၍ လမ်းလွဲပေအံ့နည်း။”</p>
၅၃။	<p style="text-align: center;">سُنُّرِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ❊</p> <p>ငါက သူတို့အား ဤသည် အမှန်တရားဖြစ်ကြောင်း သူတို့အတွက် ရှင်းလင်းသည်အထိ မိုးကုတ်စက်ဝန်းများ အတွင်း သူတို့၏ ဥဉ်စရိုက်များအတွင်း နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြသတော် မူလတ္တံ့၊ သင်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် ခပ်သိမ်းသော အရာအတွက် သက်သေသက်ကန် ဖြစ်ကြောင်းသည် မလုံလောက်လေသလော့။</p>

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيَّةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَّا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ

အမှန်ပင်၊ သူတို့သည် ကံကြမ္မာရှင်အား ဖူးတွေ့ရမည်ကို သံသယ ဖြစ်နေကြကုန်၏။ အရှင်သည်ကား သဗ္ဗလုံးစုံအား ဝန်းရံထားတော်မူလေသတည်း။